

Кра́ставъ *пр.* паршивый: Една крастава овца окраставява цѣло-то стадо. *Л. Д. 1869 р. 105.* Дѣли ся, като крастава коза отъ стадо-то. *Ч. 155.* Обула ъ жалти чевли, На краста'и подзе; Опасала свилентъ поносъ, На криви кълко'и. *М. 285.* Имамъ конѣ ергеле! „Кога дойдофъ да вида, Едно *крас*то койнище! Стадо овци си има; Кога дойдофъ да вида, Едно *крас*то козище! *М. 533.*

Красѣ *м. дл.* крашу (дѣлаю красивымъ): Време-то човѣкъ-тъ краси, и време-то го пакъ грозѣ. *Ч. 135.*

Кратковла́кненъ, Кратковла́кнестъ *пр.* съ короткими волокнами: Отъ по-високите мѣстности са получава кратко-влакненниятъ памукъ, който е извѣстенъ подъ название *upland*. *З. 221.*

Кра́ткумъ *нар.:* Краткумъ нишай сѣ, младо-то момче. *М. 636.*

Крату́на *с. ж. 1)* бутылочная тыква, тыква горлянка; кувшинъ или бутылка изъ такой тыквы: Отъ зрѣло и сладко гроздіе направихъ масть и налѣхъ нѣколко голѣми крѣтуни, които ся намираха много въ онии островъ. *Х. II, 71—72.* Козаци-тъ отвѣрзваха раковитѣ бури-чета и кратуни, които имъ служѣха за сѣдове. *Тб. 18.* Не было въ тык-вѣтъ, та ще въ кратунѣ-тъ сир. Не станѣлъ добъръ, когато былъ младъ, та ще стане добъръ и уменъ, когато оstarѣе. *Ч. 192. 2)* черепъ: Чрезъ сравненіето на черепете (кости на главата) или кратуни-те. *З. 37. ум.*

Крату́нка *с. ж. 1)* бутылочная тыква, кувшинъ изъ нея: Говѣдаръ лѣжялъ на гърбы си подъ една круша; кратунка му, въ коѣ си ѣ носилъ вода, стояла при него празна. *Пк. 138. 2)* черепъ: Глава-та му била вече оголяла — станала като кратунка! *Л. Д. 1875 р. 155.* **Крату́нче** *с. с.*

Крахтъ (*н. пр.* *κράτης*, *δ idem*) общественный глашатай: Слѣдъ стрѣна ви дохождатъ сѣсѣдките ви, говѣдарѣтъ, крахтѣтъ, коначѣтъ и *пр.* и сѣки отъ тѣхъ рекомандува на жената ви по едно или по двѣ чу-дотворни лѣкове. *З. 107. (син. кейѣ).*

Кра́частъ, (Кра́честъ) *пр.* Това е правъ Българскій балетъ, нъ съ разлика, че тукъ не ся виждатъ крачясты крака (?). *Ч. 77.*

Кра́чка *с. ж.* шагъ: Драганъ са вдървенилъ, цеплѣзилъ езикътъ си и отстѣпилъ нѣколко крачки назадъ. *З. 98.* Римска култура напра-вила добра крачка напредъ. *Л. Д. 1871 р. 183.*

Кра́чулъ *с. м.* нижняя часть особаго рода брюкъ „чешіре“.

Кра́чъ Кра́чишъ *м. дл.* шагаю, шагну: Тукъ-тамъ по край блатливий брѣгъ се виждахъ щъркель дългокракъ, Да крачи важно мѣлчишкомъ И хитъръ погледъ крадишкомъ Да мѣта вредъ на около. *Пс. 11—12 р. 142.* Други-те народи са развиватъ и крачатъ напредъ.

З. 79. **Кра́чене** *с. с.* шаганье, поступательное движеніе: Успѣшно кра-